

что, Самъ дај всѣмъ животъ и дыханіе и всѧ.
Дѣлан 17. 25.

Пакъ той наричя Бога „Блаженъ и единъ силенъ, Царь царствующихъ и Господь господствуящихъ“ И. Тим. 6. 15.

П. Кога Богъ е Духъ: то защо священно Писаніе Му притисва шблесны членове, на примѣръ: срѣдце, очи, уши, рѣцѣ?

О. Священно Писаніе говори тукъ съ обикновенъ языкъ человѣческий, нъ това трѣбва да ся разумѣва духовно wysoko. На примѣръ: срѣдце Божіе значи благость или любовь Божіѧ: очи и уши значатъ веевѣдѣніе; рѣцѣ, веемогущество.

П. Кога Богъ е навсѧдѣ, то защо казвать, че Богъ е на небесѣхъ или во храмѣ?

О. Богъ е на всѧдѣ: нъ на небеса е особно-то Нѣгово присѫтствіе, кое-то въ вѣчнѣ славѣ ся явява на блаженны-ты духове, а въ храмове-ты е особно-то Нѣгово присѫтствіе благодатно и таинственно, кое-то съ благоговѣніе познавать и усѣщать вѣрны-ты, и кое-то ся явява нѣкой путь въ особны знаменія.

Иисусъ Христосъ казва: „Идѣже во єстѣ двѣ илїи трѣ сокрани во ймѧ Мое, тү єсмъ посредникъ ихъ.“ Матф. 18. 20.

П. Какъ трѣбва да разумѣвамы рѣчи-ши отъ Символа: „Бѣзѹю во єдинаго Бога Отца?

О. Това трѣбва да разумѣвамы въ отношеніе камъ таинство-то на Святѣ Троицѣ, защо-то Богъ е единъ по сѫщество, нъ троиченъ въ лица-та, Отецъ, Сынъ, Святый Духъ, Троица единосущная и нераздѣлная.

П. Какъ са говори за Святѣ Троицѣ въ священно Писаніе?

О. Пѣ-главны изрѣченія за това изъ Новий Зап-